

BISERICA SI SCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ, ȘCOLĂRĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 Lei
Pe jumătate de an 50 Lei

Apare odată în săptămână: Duminica.

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIJA:
Arad, Strada Eminescu N-rul 18.
Telefon pentru oraș și județ: 206.

Țărănimea și fondul milelor.

P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie în înțelegere cu Veneratul Consiliu Eparhial a ordonat ca în fiecare parohie să se înființeze Fondul Milelor sau a săracilor. Unii preoți se plâng că înfăptuirea acestei dispoziții merge greu. Motivele? Poporul nu ar da bucuros, sau nu ar da de loc pe unele locuri, pentru că prea multe colecte s'ar face!

O asemenea mentalitate poate că există, dar nu este îndreptățită. Putem aduce argumente din Sf. Scriptură și din viață. Lăsăm însă partea teoretică și trecem pe teren practic. Aducem pilde din viață. Ea ne învață pe toți să nu descurajăm în munca noastră. Preotul Gheorghe Vasilache din parohia Vutcani (Moldova) în anul 1925 a înființat „Casa Săracilor” sau Fondul Milelor — cum îi zicem noi. Parohia Vutcani e săracă dar în timp de un an fondul pentru săraci, dela 23 April 1925 până la 23 April 1926 a avut următoarea activitate:

Cu discul și cu alte mijloace a împărțit la săraci 50 care cu lemne, a dat vr'o 6000 lei ajutoare celor cărora le-a perit boul dela plug, a cumpărat cărți de școală copiilor săraci.

La Crăciunul anului 1925 s'au împărțit 120 kg. carne de vacă la 55 săraci. Tot la săraci li-s'a dat porumb, alte bucate și îmbrăcăminte.

Veți întreba, se poate oare o asemenea minune în zilele noastre? Răspunsul este că se poate, unde preotul satului știe să facă pe țaran a înțelege că nu-i nimic mai frumos decât să vadă cu ochii ce rană a vindecat, ce trup a îmbrăcat, ce gură a săturat măcar odată cu dania lui.

Asemenea preoți avem și noi foarte mulți. Ei s'au pus pe muncă, au luminat poporul și astfel acolo nu se mai plânge nimeni de colecte prea multe. Și nu se pot plânge țararii, mai ales în eparhia Aradului, — că ar avea

să ajutore pe prea mulți săraci. Sunt comune unde numărul adevăraților săraci este cu mult mai redus decât al celor 55 săraci din Vutcani.

Fraților Preoți! Lămuriți pe iubiții noștri țarani și e cu neputință ca rodul ostenelei să nu se arate! *Căci țaranul e darnic dacă e luminat.*

Impresii dela și după Mănăstire.

Arad, 16 August 1926.

Soarele mă găsi deabinele în pat. Nu eră mirare. Drumul până la sf. Mănăstire mers și întors, serviciul continuu acolo și mai vârtos acea gimnastică sufletească ce antrenează spiritul unul păstor acolo, lângă icoana făcătoare de minuni a Prea Curatel, lăncezesc organizmul, ce la rândul-i își pretinde și el drepturile: odihna. Orele șase erau bine trecute. Clopotul sună pentru întâia dată la utrenia de Luni, când printr'o sfortare deslpii cele două masse materiale ce așa de bine erau îmbrățișate: trupul și patul.

Preoteasa aducea în rând reverenda prăvoasă de cale.

Cum mai biruie și femeile aceste? Parcă organizmul lor fraged supoartă mai mult ori, sentimentul le dă această rezistență uriașă în raport cu forțele bărbătești? Creștine de ale mele cu cari mă reîntorsei abia în seară din drum, desdedimează alergau spre piață încărcate de coșuri pline. Prea Curata, adusă în suflet dela Mănăstire, le întărește în acest chip?..

Așa mă gândeam în drum spre sf. biserică.

Vocea de bas adânc a veteranului coleg se risipea în recitarea ecteniilor dintre canoane, când sârutai icoana de pe tetrapod. Intârziase puțin dela sf. slujbă. Aveam scuze. Cu nerăbdarea caracteristică devotamentului oficiului său spiritual, mă asaltează colegul, după ce și ecoul ultimului amin al utreniei se pierde între zidurile spațioasei clădiri ale sfântului locaș.

— Spune-mi cum ați umblat? Cea fost la Mănăstire? Vorbește!

— Dă-mi puțin răgaz să-mi iau răsuflare și încep la moment, îi zisei.

Dupăce printr'o afirmare tăcută și cu o vădită înfrânare a nerăbdării mi se satisfăcū cererea, începui.

După cât bine știi sf. Mănăstire a Bodrogului de data aceasta nu o mai aflarăm văduvă ca în trecut. Indurătoarea Mireasă s'a găsit potrivitul ei Mire. La porțile Ei furăm întâmpinați de Dânsul cu cuvinte de bun sosit și cu sărutul frățesc preoților, gest ce emoționă adânc pe pelerinii noștri. Mă cunoști ca pe unul ce nu-mi pot înăbuși sentimentele spontane ce-mi copleșesc inima. Adresai și eu câteva cuvinte smerite, luându-mi îndrăzneala de a agrăi pe blândul stareț de înaltpreacuvios și de *D-zeu purtător*, având în acele clipe intuiția atotbunătății divine. Vorbele mele pornite din inimă au pătruns la inimă și aceasta din nou a glăsuț. Sunetul ei de această dată eră absorbit de inimele credincioșilor mei, așezându-se pe aceste ca o rouă binecuvântată din prisosul căreia picurii țigneau răzbind printre gene. Aveam între noi câți-va pelerini din Ungaria. Unul, ce stă în nemijlocita-mi apropiere își șoptea sieși lăcrimând și oftând: „Vai, ce ușurare pe suflet!“

Luând între noi, eu și diaconul, pe înalt Preacuviosul Arhimandrit *Policarp*, Starețul, înconjurarăm vechile și sfintele ziduri. În curte mulțime: om lângă om. Unii se îndreptau spre camerele de mărturisire, în cari părinți cucernici, niși pe plete de vremuri, spovedeau, distribuți în camere transformate în mici altare și în cari întrând pe rând credincioșii aveau nemijlocita intuiție a sfințeniei, gravității și răspunderii înaintea celui de Sus despre cele ce-I împărtășesc prin mijlocirea duhovnicului din fața sftiei Evanghelii și Cruci luminate de flăcările a-lor două luminări.

Câți-va păraseau pavilionul de mărturisiri. Cătă cuvioșie pe fețele lor supte de post și luminate de sufletul lor acum luciu și curat! Imi veni în minte prietenul T. care tocmai acum zugrăvește icoanele dintr'o sf. biserică. Aici ar fi trebuit că caute modele. Câte schițe putea prinde de pe aceste fețe?!

Imi plasai credincioși. Unii se îndreptară spre camerele de mărturisire, iar alții se alăturară imenzel cete ce ascultă cu gura căscată darea de seamă a unui cucernic părinte, căruia i-se hărăzise să participe în toamna trecută la rodnicul pelerinaj spre locurile sfinte. Descriă tocmai drumul spre Golgota. Se oprea la fiecare popas din această cale pe care o va deplânge omenimea în vecii vecilor. Vorbea respicat, înțeles de toți și gustat cu nesațu. L-am lăsat vorbind. Însoțit de zelosul nostru diacon, trecurăm la biroul starețial pentru primirea programului și împărțirii noastre la serviciu..

Ce, te miri, baciule? În trecut aceasta nu se cunoștea. Atunci fiecare preot sosit făcea după buna lui chibzuțală. Cei mai desteri se puneau la slujbe. De se rugă cineva să-l spovedească, îl depărta cu un gest: Treci acolo la părintele acela de

după colț, acela spovedește! Acum totul decurgea după un program fixat dinainte. La fiecare oră a zilei și nopții, fiecare preot știa ce trebuie să facă. Unii la ceasuri, unii la utrenie, alții la vecernie, pavecerniță, polunoșniță, în acest timp o altă etapă pentru mărturisiri, maslu, slujbe. Preoții dinainte designați la servicii cu predice, meditații, alocuții etc. Totul într'o regularitate exemplară. Pentru firea patriarhală a românului dela sate această orânduială dădea aroma necunoscută până aci a ordinii, programului, planului — cu un cuvânt al regulei. Las'că și erau vrednici văslași cari cărmuiau spre liman cu multă iscusință această nouă barcă ivită pe apele românizmului bisericesc. Înaltpreacuviosul s'a îngrijit de cuvreme! De dorea o lămurire spontană întâneal blânda și inspirătoarea de duh față a preacucernicului *Dr. Gh. Ciuhandu* ajutat de părintele misionar *Cibtan*. A fost o binecuvântată inspirație de a recurge la serviciile părinților mai cucernici și mai plini de duhul apostolic din dieceză, ba chiar și din Arhidieceză. Prezența păr.-lui catihet din Sibiu *Gh. Malor* a stimulat mult râvna duhovnicească a tinerilor păstori dela noi cu cari s'a întreținut printre zidurile sf.-tei Mănăstiri...

— Ei bine, și s'au rostit toate predicile din program? Par'că erau vreo douăzeci și una cu totul? — mă întrebă, întrerupându-mă, colegul.

— Da, întocmai — și cu un efect de multe-ori foarte pronunțat. Am avut, noi cel tineri, privilegiul de a primi o încredere plină de mândrie nobilă în munca spre evanghelizarea conduși de povețele celor mai mari și plini de experiență, tot atunci însă și din râvna și uneori chiar și iscusința celor mai mici în rang ierarhic. Dintre aceștia unora le-a reușit să se debaraseze de influința tradiționalelor predici chilometrice aglomerate de virtuți și sfaturi teologice, cari de multe ori ar trebui justificate prin *exemplu* mai mult, decât declamate cercând modulările vocii etc. Acolo s'au rostit predici cari resfirau un miros nou, cu succe se putea gustă dând câte-o realitate aplicabilă imediat în viața sufletească de auditori. Aceste au fost bucăți pe cari creștinii le-au depozitat în traista sufletului să dea din ele și celor cari n'au putut veni la mănăstire. Îți accentuezi, Taicule, că acolo se putea învăța foarte mult. Noi, preoții puteam învăța unul dela altul. Acolo a fost în acele zile o școală superioară pentru praxa omiletică. Foarte rău îmi pare că nu am putut să stau și la conferința de încheere. Să fi auzit și să fi dat și eu seama despre experiențele acelor zile de covârșitoare pastorație. Pe planul cel dintăiu sunt însă necesitățile și dorințele enoriașilor mei. M-am reîntors cu ei împreună, atunci când dâșii au dorit.

— „Dar parcă prea repede ajunseși la întoarcere. Continuă mai departe de unde lăsași firul. Abia ați sosit. Nu mai povestit mai departe ce ați făcut“ — mă luă cu vorba bătrânul, par'că m-ar fi tras de ureche.

— Apoi înspre seara praznicului se începū vecernia continuată de servicii până la utrenie. Bineîn-

teles la sf. altar din curtea Mănăstirii. A urmat apoi încunjurarea sf.-tei Mănăstiri de toți pelerinii în frunte cu toți preoții. Aceasta a fost ceva sublim. În zadar mi-al cere-o să ți-o descriu. Nu se poate redă prin cuvinte. Aceste sunt par'că prea bătărane pentru a putea turna în ele acel simț născut dintr'o contopire acelor două suflete: al tău temporal în corp și cel vecinic divin. Ca să prinzi acest simț, binevoiește în viitor și condû și sf. ta un pelerinaj și sigur vei trece prin acele emoții nefăcându-te însuși prin apropierea sufletelor celor două.

Nu pot trece cu tăcerea o scenă emoționantă.

Eram după toate serviciile. Pornisem în căutarea patului și colegului cu care trebuia să ne împărțim odihna în două. Eră ora unu din noapte trecută. Doi preoți tineri, dintre cari pe unul îndeosebi îl simpatizez pantru zelul lui virgin pastoral. Stăteam răzimați în oboseala trupească de cadrul unei uși ce da spre curte. Ambii cu ochii umezi priveau mulțimea cetelor de creștini cari cu luminări în mâni încunjurau cântând zidurile sf. Mănăstiri. În acest convoiu pe lângă cântări și rugăciuni răsună la intervale jelcuiala bolnavilor cari în genunchi, ba alții și în coate încunjurau...

Se întoarce spre mine tinerul iubit coleg, văzându-mă, că trec alături de ei.

— „Ce zici la această colosală expansiune a sentimentului religios? Noi ne mai plângem că poporul e fără credință” — zise dumicându-și între gene un strop lucitor.

Stătui pe o clipă pironit par'că. Alături de mine două suflete renăscute de păstori buni, cari se hrănesc cu duh; în față credința strămoșească în tabloul cel mai viu pe care l-am putut intui vreodată. Voiam să-i răspund ceva. Nu putui. Mi-se împăinginiră ochii. Două lacrimi porniră deodată prelingându-mi fața și acățate apoi de firele bărbii grăbeau să se mistue căzând.

Plecai de acolo zicând în mine:

„Acești stropi fierbinți să încălzească curățitor sufletele acelor păstori, cari se plâng de lipsa de religiozitate a creștinilor”. Mă pierdui apoi între făclii și lacrimi...

La aceasta sinceră comunicare să vădeă ușoara emoție și pe fața taicului ce mă ascultă.

„Multe sunt durerile dreptilor” — îmi zise și revenind la firul povestirii mă înterogă mai departe: Fost-a Preasfințitul? Cum a vorbit? Cine a servit?

În ziua praznicului s'au servit două sfinte liturgii. Eră neapărată trebuință de această dispoziție pentru a se putea împărțăși cu sfintele taine imenzul public. Prima liturgie s'a îndeplinit la sf. altar din interiorul Mănăstirii începând dela ora 4. Aici s'au început cuvântările la ora 6. Liturgia solemnă pontificată de Prea Sfințitul Grigorie, la care Lipovanul nostru utș'a întrec pe sine cu „Armonia” lui, s'a început ca

de obicei la noi la catedrală, la orele 9 $\frac{1}{2}$. Pentru fiecare au fost designați liturgisitori după program. La liturgia solemnă oficiată la marele altar din curte alături de Prea Sfințitul și Isalt Prea Cuviosul au servit protolereii Dr. Gh. Ciuhandu, Dr. Șt. Cloroianu, Dr. Nicolae Popovici și preoții N. Micu, Gh. Nemet, I. Ardelean, Dr. I. Felea, pâr. misionar Cibian, T. Seculin și smerenia mea ajutați de părinții diaconi I. Cloară și V. Guleș.

— Iar te-ai îmbuizit? De ce n-ai lăsat pe tatăl tău, căci aud că și bătrânul s'a dus iară...

— Așa-i. Și de data aceasta s'a adevărit ca unii bătrâni să fie tot tineri în duh pe când unii tineri să aibe apucături bătrânești. Acest adevăr trist experiat l'a pus pe bătrânul să ia drumul iară spre Mănăstire din nou pe jos. Cât privește îmbulzirea mea, aveți dreptate. Nu eram trecut pe lista liturgisitorilor decât în momentul ultim fiindcă mă chemă la aceasta o datorie pornită din preocupări de iubire și stimă colegială. Trecurăți cu vederea adineori când între conliturgisitorii protoierei am pus și pe pâr, prof. de teol. Dr. Nicolae Popovici.

— Et, apoi ce-i cu dânsul? Cum protoiereu? — se cruci taicul — Și eu care...

— Vezi așa dece nu te îmbulzești și sf. ta cum ziseși adineori despre mine? Prea Sfințitul la hirotesit sub actul sfintei liturgii. E vrednic. Președintele Consiliului spiritual al eparhiei se cere să albă această demnitate. Dzeu să-i țină darul și blândeța inimii ce-l caracterizează. Nu puteam face, ca eu, fostul coleg, să nu liturgisesc împreună cu dânsul cu acest privilegiu. Îmi justifici acum aceea îmbulzeală, taicule?

— Bine, bine, dar nici acum nu mai spus despre cuvânarea Preasfințitului, — fui zorit din nou.

— Ca timp a durat o oră și zece minute. A vorbit frumos. După o întroducere ce leagă interesul anunță tema: sufletul, existența sufletului, pe care noi, cei asvârliți în vâltoarea lumii o perdem din vedere, ne aduce de atâtea ori pe marginea prăpastiei. Un suflet avem și dacă pe acesta îl pierdem, pierduți suntem. Bunurile materiale și sănătatea pierdută se pot recâștiga; el însă nu. Exemplele aduse se potrivesc dând o icoană clară despre cele două tipuri de oameni: cu și fără suflet. Toți rămânem cu impresia vie și râvna după o viețuire pentru suflet. Ca părți întregitoare s'au adaus teme secundare: Preacurata fecioară ca mamă născătoare de suflet și binecuvântate roade aduse prin cultul Ei unei familii creștine. Vorbind cu cunoscutul dar, publicul deși obosit, ascultă. Doar odată au prilejul acesta. Mai vârtos cei sosiți anume pentru această zi, de peste hotare. Aducerea aminte despre aceștia, în cadrele predicii, produce o impresie generală plăcută...

— „Apoi tu, cu ce „impresie” te-ai re'ntors? Aud că te lăudăm pentru slujbe. Aceste aduc ceva la culină, ha, ha...” mă întreabă cu zâmbetul cunoscut.

— Taicule dragă, au trecut vremurile acele, când la mănăstire „la slujbe” se angajau agenți pentru „a

mâna apa pe moara ta". Și aici s'a introdus o regularitate ce se dorea. Slujbele cerute de credincioși pentru bolnavi, sănătate, spor în iosag etc. se făceau de către doi preoți. Unul scria numele celor cari le doreau încasând taxa benevolă, ce se vărsa la „Fondul Milelor”, iar celalalt îndeplinea slujba cerută fără a mai avea nici-un amestec material. A avut aici lucru mult îndeosebi părintele „hagiu” care a fost la sfântul mormânt. Pe dânsul îl asaltau din toate părțile credincioșii, și eu am primit însărcinarea pentru slujbe. Că m'a lăudat cineva? Motivul că am încercat un experiment spiritual, psihologic, sugestiv... în fine cum l-am numi nu împoartă, principalul e că a reușit. Uite ce se petrecu:

— Imi aduseră o fată mare purtată de brațele a lor două însoțitoare, spunându-mi că piciorul stâng e țapăn și nu va putea nici îngenunchia.

— Dară nu va putea — zisei în tonul cel mai natural — privind fata între ochi și zicându-i: dacă ai venit draga mea la slujbă, tu atunci crezi că făcându-ți eu slujbă piciorul tău se va vindeca. Crez-o tu asta?

— Cred părinte — îmi răspunde.

— Dacă crezi — acum o privi și mai aspru și îi întinsei crucea — ia sf. cruce în mâna dreaptă. Eu te țin de mână acum, așa strâns ca să simțești bine și sfânta cruce și mâna mea... Vezi așa și acum tu, fiica mea, îngenunchezi liniștită fără să simți nici o durere.

— Da, îmi zise, și încet se lăsă în jos.

Strigătul de bucurie a unela dintre însoțitoare, bine'nțeles că a adunat lume multă în jur. Și așa mi-o fi eșit lauda din chestie, despre care ați amintit.

Mult poate face credința adevărată. Ca să mă folosesc de un termen modern: trebuie speculată. De sine se înțelege că nu în interesul buzunarului tău, ci întru însănătoșirea bolnavului, care o are, dar pe care trebuie s'o alimentezi cu credința ta și sugestia ta. Acesta este un teren la noi cu totul necultivat. În această direcția se poate scrie și lucra multe. Un lucru însă mai presus de toate: să avem și noi credință! Să mai vorbim și despre *credința noastră* numai despre cea a credincioșilor noștri...

Bătrânul cucernic își plecă privirea. Stăturăm câteva clipe tăcuți, schimbă apoi mersul vorbirii.

— Ce faci? O iai către casă? Ce lucru ai? Pe trece-mă dacă n'ai nimic de făcut...

— Ba am, Taicule, — îl întrerupsei acum eu — mă duc acasă și aceste ce le vorbirăm le pun pe hârtie pentru „Biserica și Școala” sub titlul: impresii dela și după mânăstire, zisei strângându-ne mâinile colegial.

C. Turicu.

AVIZ.

În urma ordinului Ven. Consiliu Eparhial, **Direcțiunea Internatului de fete din Arad** aduce la cunoștința părinților cari își înscriu fetele la internat că numai acele eleve vor fi aduse, cari la intrarea în internat achită taxele de înscriere 700 Lei și din taxa de întreținere cel puțin 2500 Lei.

Pentru-ce înseamnă sectarismul în primul rând o primejdie națională și în al doilea rând o primejdie religioasă? ¹⁾

Noi luptăm pentru adevăr. Hristos este adevărul. Evanghelia este comoara care cuprinde în scris acest adevăr. Lupta pentru Hristos, pentru adevărul evangheliei s'a dus dela începutul creștinismului și până azi, în cea mai curată formă a sa prin aceasta biserică ortodoxă. În vârtejul acestei lupte ce s'a dat în decursul a XIX.-lea secole, au trecut la vecinicie atâția mucenici ai datoriei, cari au luptat cu atâția nenumărați dușmani de ai lui Hristos ce cătau să răstoarne continuitatea apostolică a evanghelizării și contra căt rora Ap. Pavel se ridică zicând: „că de acest fel sună apostolii cei mincinoși (lucrători de rău), înșelători, închipuindu-se în chipul apostolilor lui Hristos. Și nu este minune, căci însuși satana se preface în ingerul luminii. Nu este dară lucru mare se prefac și slujitorii lui, ca slujitorii dreptății, a căror sfârșit va fi după faptele lor (II. Cor 11. 14—16) și continuă în Ep. către Galateni (I. 78) sunt oare-cari, cari vă turbură pe voi, și vor să strămute Ev. lui Hristos. Ci măcar și noi sau inger din ceriu, de v'ar propovădui vouă afară de ce am propovăduit, anatema să fie”.

Apostolii mincinoși, în înțelesul cuvintelor Ap. Pavel, sunt mulți, foarte mulți în zilele noastre. La fie-ce cotitură, la târguri ca-și la sate, îi vezi pândind ocaziunea, ca să arunce semințele discordiei și urei între frați. Ponegresc biserica, batjocuresc, terfelesc, înjură pe slujitorii ei. Poartă Testamentul-nou în buzunar, și caută să impună celor neștiutori de carte, cetind anume texte biblice, cari se referesc la ei, dar pe cari le aruncă în cărca slujitorilor altarului. Obraznici din cale afară, nerușinați și cari fără o convingere, decât a strica biserica lui D-zeu, se vără în tot locul, dar se dau în lături, îndată-ce întâlnesc un creștin, care e gata a lua lupta cuvântului cu ei. Și nu putem să ne dăm seama, de unde vine fanatismul acela cu care luptă contra bisericii strămoșești, fără nerușinare, ca-și-când ar avea să lupte cu cete de păgâni. În opera lor de propagandă sunt ajutați de toți dușmanii neamului nostru românesc, cari le trimit cu cărți, broșuri, calendari și foi de propagandă, ca în chipul acesta să poată lucra mai ușor și mai cu succes. În Ardeal bunăoară — mi s'a spus acum o săptămână — bapțiștii plătesc o trecere la ei cu 20.000 Lei. Au și o tactică impusă din partea acelei mari dela conducere, cari dirijează totul, ca să acapareze întru-cât posibil comerțul și industria la sate și orașe, fiindcă industriașii și comercianții vin mai mult în atingere cu masa poporului; apoi poporul sărac, știind bine că prin aceasta s'ar putea la un moment oportun declară conflictul între capital și muncă și în păturile largi ale țărâniei, cece ar ajuta nespuse de mult operei lor de propagandă. Pregătesc deci streinii, prin miflocirea acestor rătăciți, în mod tacit, o luptă de clasă, cu scopul să prefacă totul în cosmopolitism, înlăturând la o vreme bine venită chiar și ideea de creștinism, naționalism și patriotism. Iar acest triumf de după războiu, s'a arătat prielnic tuturor acelor propagande, cari tind nu să edi-

¹⁾ Lucr. citită în Pesac la 16 Malu c. în conferința preoțească-învățătoarească prezidată de P. S. S. Ep. Dr. Grigorie Gh. Comșa.

face ci să strice societăți. Și lupta contra acestor curente, e cu atât mai grea, cu cât singură biserica este, locul unde se face educația nu numai religioasă, dar și morală, socială și patriotică și de multe-ori și economică a masselor, a maselor adulte, cari au stat și stau de prezent și mai mult în bătaia acestor idei scrințite, cari caută să le prefacă sufletul lor curat în tot eatea mașinii infernale.

Iată pentru-ce se ridică azi, mai mult ca oricând, în fața nu numai a noastră a slujitorilor altarului, dar în fața tuturor celor ce au la inimă, binele și înflorirea scumpei noastre patrii și trăinicia poporului român pe aceste plaiuri — problema marea problemă: — *Cum să luptăm mai cu tact și mai cu succes în contra sectelor religioase?*

Întâi și mai întâi „nimic nu este mai potrivit, decât să arătăm lumii, puterea socială a Evangheliei, căci cu cât vom trăi mai în conformitate cu doctrina Mânt. nostru Hristos, cu atât mai departe alungăm pe toți vizionarii teoriilor subversive“ (Dr. Comșa: *Dat. Preoției în f. probl. sonale. Introd.*). Și luptăm cu armele evangheliei, dar să nu uităm că și dușmanii noștri se sprijină tot pe Scriptură. Ba încă vreau să apară că ei zilnic o cetesc, și zilnic o aplică, o propagă. Deci lupta ce se dă, este cu atât mai grea, cu cât profetii cei mincinoși, umblă după cuv. (Evangh. Matei f. 15) îmbrăcați în haine de oi, dar pe din lăuntru sunt lupi răpitori. Umblă cu Scriptura, dar o răstălmăcesc cu gând rău și dușmănos bisericii. De aceea lupta să se dea mai cu seamă în biserică și aici să ne fie lozinca: *Amvonul să vorbească!* Da să vorbească. „Vestirea cuvântului dumnezeiesc în asemenea împrejurări este de cea mai imperioasă necesitate. Predica trebuie coborâtă în împrejurările de viață, lipsurile, grijile și conflictele lumii muncitoare, pentru a aduce în legătura de viață cu Hristos. (Dr. Kepfler: *Homil. Gedunken*). Ea are misiunea de a dovedi puterea creștinismului ca forță morală-socială, nu în formă cum tălmăcesc cei nechemați Scriptura, ci după cum se păstrează și continuitatea de tălmăcire, dela cei mai iluștri exegeți creștini. Demonstrând „că creștinismul și bis. ort. sunt cele mai mari instituțiuni sociale a tuturor timpurilor“.

Dar numai prin activitate predicatorială această problemă nu poate fi rezolvată. Și mai ales să nu se uite că un predicator își împlinește misiunea lui, nu numai prin ceea-ce vorbește, par mai mult prin ceea-ce face. Efectul unei predici se rapoartă cătră auditor, precum viața, faptele predicatorului cătră mediul în care trăiește și se învârtește. Preotul vorbește și cu mult efect, deci prin purtarea sa, care trebuie să fie în duhul adevăratei Evanghelii creștine. Să nu se poată zice despre el: uite, popa nu e popa, ori să ascuți ce spune popa, dar să nu faci ce face popa! Și asupra acestui punct am putea multe să spunem.

În al doilea rând activitatea catihetică a preotului să fie la locul său. Să nu se facă numai de mântuială, ori pentru plată, ci în vederea de a pregăti și provedea societatea de mâne, cu elemente nu numai conștii de crezul ortodox, dar hotărâte a lupta chiar alături de noi, pentru triumful ortodoxiei și stărpirea sectelor.

În această muncă a noastră de evanghelizare în școală, putem avea un sprijin eficace — și îl dorim așa să fie — din partea domnilor învățători, cari precum în trecut, așa și în viitor vrem să-i știm împreună conlucrători cu noi, pentru creșterea tinerelor vlastare în duhul creștin ortodox.

Munca noastră a preoților este mult ușurată pe acest teren — și ne place deosebit să amintim acest lucru — prin activitatea atât de rodnică și pricepută în această direcție a P. iubitului nostru Arhipăstor Dr. Grigorie Gh. Comșa, care atât cu cuvântul său fermecător și autoritar, și prin scrisul său documentat luptă cu putere pentru triumful recăștigării sufletelor pierdute, — care ici și colo și-au și produs efectul, — iar prin tactul de adevărat apostol al bisericii sale, știe și prin blândețe ca și prin muștrare să atragă privirile și celor mai încarnați dușmani ai noștri cătră acest așezământ de lege strămoșească, fără de care neamul nostru pe aceste plaiuri nu ar mai fi existat. Urmează să ne facem și noi harnici și devotați propagandiști pentru fondul din care se acopăr marile cheitueli cu tipărirea broșurilor bibl. creștinului ortodox cari pot să ajungă cele mai puternice arme în mâna poporului pentru apărarea legii noastre ortodoxe.

Dară lupta contra sectarilor, începe să se dea și în scris, prin broșuri și cărți eftine, anume editate în acest scop, editarea unui bun și eftin calendar, care după cum știm nu lipsește de pe masa și din căsa nici unul român, ar putea să producă în partea sa literară, și părți edificatoare, culese anume din aceste cărți și broșuri, pe lângă bucăți de literatură de asemenea bine aleasă. Sunt abia câțiva ani de când calendarul diecezei noastre, la partea literară aducea fragmente din Isprăvile lui Păcală de Dulfu, în cari făcea haz de anume relații amoroase — bunăoară — a preotului, cu soția morarului, finului său. Ei, apoi unui astfel de calendar să-i dau cinstea să-l așez pe masa altarului între cărțile sfinte?

Organizarea cercurilor religioase ne-au asigurat un bun teren de luptă, pentru combaterea nu numai a diferitelor păcat, dar și pentru combaterea sectarilor. Apariția a mai mulți preoți, în cutare centru religios, binepregătiți pentru propaganda religioasă, produce efecte sigure de îndreptare a multor rele morale și sociale. De aceea unde ele s'au înaustrat serios și continuă să lucreze astfel, și-au și dat roadele așteptate.

Un ziar pentru popor, ca bunăoară Lumina Sateilor, sunt de cel mai mare ajutor preotului. Dar mă întreb, în câte comune s'a interesat preotul să adune abonamente? În câte s'a procurat, pentru casele de lectură, înființate prin ordin consistorial? Căi dacă s'ar fi procurat pentru aceste case de lectură ființază ele oare? Ori numai pe hârtie?

Să nu se uite că un teren de luptă este și armata. Acolo unde vin în atingere toate confesionale și toate limbile, grija înțeleaptă a preoților militari face mult, poate repara mult. În schimb desinteresarea produce greșeli incalculabile, de aceea clerul nostru militar e bine să fie recrutat nu numai dintre cele mai destoinice dar și dintre cele mai harnice elemente.

Catiheza în școlile medii, în școlile de ucenici la orașe să fie de asemenea conștietos și controlat făcută, căci vedem că din clasa intelectualilor și a celei de mijloc ni-se recrutează cei mai mulți, atinși de indiferentismul religios.

Organizarea tineretului adult în societăți religioase, ca cea a Sf. Gheorghe, organizarea de coruri bisericesti etc. sunt un important punct de program misionar al ortodoxismului.

În fine un serios sprijin din partea administrației, care ar duce la îndeplinire respectarea legii pentru repusul duminical, care astăzi este asemenea numai pe hârtie, ar avea menirea să facă pe oameni, a-și

uita cel puțin odată pe săptămână de cele lumesti, pentru a se înălța sufletește spre cele cerești. Parcă văd atunci înaintea mea un tablou, cum mulțimea se îndreaptă spre biserică, unde răsună atât de dulce glasul evangheliei, câtră toți cari au urechi de auzit; cum preotul în altar, dascălul în strană și corul la locul destinat, lucră în o deplină armonie și cu folos, în o biserică plină de ascultători, la preamărirea lui Dumnezeu.

Insă câtă durere și încurcătură poate produce vântul politic pe chestiuni bisericești, ca cele din Basarabia în privința abandonării calendarului îndreptat, ori ca amestecul ilegal în alegerile bisericești, ca cele din Bucovina etc. Și mă întreb aici: au se poate pune capăt unor astfel de stări de lucruri, cari prin o trăsătură de condeiu, nimicește produsul activității de ani de zile a preoțimel?

Iată câteva puncte din programul muncii, ce ar fi să desfășurăm și să discutăm, dacă voim fericirea și bună starea iubitei noastre patrii și a cetățenilor ei, precum și mântuirea sufletească a lor „In adevăr, cu cât neamul nostru prin intermediul ideilor creștine, va ajunge la mai multă cultură și bună stare, cu atât va fi mai recunoscător, câtră binefăcătorii săi, pentru că și cultura s'a născut în clipa când omul a știut să dea cinstea cuvenită semenilor săi. Un popor creștin ortodox recunoscător, va îmbrățișa cu și mai mare căldură pe acei preoți cari vor putea zice cu apostolul neamurilor: „că vă aduceți aminte fraților de ostenele noastre și de nevoile noastre, și de nevoile noastre, că ziua și noaptea lucrând, ca să nu îngreuiem pe cineva din voi, am propovăduit vouă Evanghelia lui D-zeu. (I. Tes. 2 a).¹⁾

Deci la luptă! Înainte! având ca țintă finală a noastră biruința ortodoxiei!

Pesac, la 10 Mai 1926.

Grigorie Vermeșan,
paroh ort. rom.

Aviz școlar.*

Se aduce la cunoștința celor interesați că examenele de corigență dela școala normal ort. rom din Arad încep în 6 Sept. a. c. la oarele 8 diminița.

Examenele de admitere pentru class a I. încep în 9 Septembrie la oarele 8 dim.

Inscrierile și inmatriculările elevilor din clasele II-III se vor face din 11—14 Septembrie, oarele 8—12 3—5.

Lecțiunile cu clasele II-VII vor începe în 15 Sept. la oarele 8 dim.

Inmatriculările elevilor din clasa I se vor face în 21 Sept.

Cursurile clasei I. încep în 22 Septembrie,

La înscrieri fiecare elev va plăti taxele școlare, în suma de 190 Lei, iar elevii interni I. rată, în suma de 2000 Lei, din taxa de întreținere de 6000 Lei la an.

On. Oficii parohiale sunt rugate a comunica aceste dispoziții elevilor din parohiile ce le administrează Arad, la 2 August 1926,

Direcțiunea școlii normale ort. rom. din Arad.

¹⁾ Dr. Grigorie Gh. Comșa o. c. Introducere.

* In avizul publicat în numărul din 8 August a. c. unele date s'au culcs greșit.

Aviz școlar.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că la institutul teologic ortodox-român din Arad, *examenle integrale și de corigență cu studenții particulari* din cursurile I-III se vor ține în zilele de 9, 10. și 11 Septembrie oarele 8-12, 3-5 și anume în 9 Sept. oarele 8 dim. examenle înscris înscris cu toți candidații, după cari vor urma cele orale, integrale și de corigență, începând cu cei din anul al III-lea.

Examenle de corigență și integrale cu studenții regulați se vor ține în zilele de 17 și 18 Sept. oarele 8-12, 3-5.

Inscrierile (inmatriculările) studenților regulați și particulari se vor face în zilele de 20, 21 și 22 Sept. oarele 8-12, 3-5.

Deschiderea anului școlar și începerea cursurilor în 23 Sept. oarele 8 dim.

La înscrieri studenții vor plăti în taxele școlare suma de Lei 300. și vor prezenta chitanța, că au achitat la casieria Venerabilului Consiliu Eparhial, rata I. în suma de 300 Lei, în taxe de întreținere în Seminar.

Arad. la 15 August 1926.

*Direcțiunea Institutului
teolog ort. rom. din Arad.*

INFORMAȚIUNI.

Răzmirița din Mexico. În Mexico (republică din jos de Statele Unite ale Americii, având vre-o 15 milioane locuitori, cam cât România) sunt tulburări ca o revoluție. Guvernul anume, a aflat că biserica catolică, prin miile de călugări trimiși acolo, și prin preoții săi, cei mai mulți din alte țări, prea și-a câștigat multe averi, de e acuși mai bogată ea ca statul, pe când cealaltă lume trăește în lipsuri, și că conducerea bisericii catolice prea trimite preoți și chiar Episcopi, adunați din toată lumea, cari n'au simțire pentru poporul țării, ci numai pentru bunurile bisericii lor, — a hotărât aducerea unei legi, care ia averile bisericii și le pune sub îngrijirea statului și trimite afară din țară pe toți preoții și călugării cari nu-s de fel din Mexico, ci veniți de pe știe D-zeu de unde Papa a afurisit guvernul Mexican.

Fiindcă Arhiepiscopul din Mexic. la ordinul Papei, a protestat contra acestei legi, — el a fost trimis afară din țară, ca și Nunțiu papal. S'a iscat volbură mare. Bisericile sunt închise, preoții nu vreau să mai slujască. S'au început lupte revoluționare și e o răsvărtire din care nu se știe ce va ieși. Sunt ciocniri cu vărsări de sânge, între armată și credincioșii răsvărtiți. Catolicii din alte țări trimit ajutoare în bani celor din Mexico, ca să țină lupta.

Apariția unui comentariu. Profesorul dela facultatea de teologică din Cernăuți, Dr. Vasile Gheorgiu, a publicat Comentariul Sf. Evanghelii după Mateiu. Până acum a apărut volumul I. în editura autorului cuprinzând cele dintâi cruci capitole pe 240 pagini.

Literatura noastră teologică, atât de săracă în comentarii, Prin aceasta câștigă nespun de mult și

asteptăm cu nerăbdare apariția volumului al doilea, care va apărea nu peste mult

Prea cucernici Preoți au acum prilejul să doveadăscă cel mai întâi că înarmarea lor cu cele mai necesare studii aduce urcarea nivelului lor teologic, absolut necesar în toate timpurile, dar mai ales în aceste vremuri de criză sufletească.

Un exemplar costă 160 Lei.

Mulțumită publică. Comitetul parohial din comuna Sânt Andrei și pe aceasta cale aduce profunde sale mulțumiri D-lui Al. Kállay pentru clopotul de 119½ kg. în valoare de 29000 Lei, dăruit S. Biserici ortodoxe din această comună. Dumnezeu să-i dăruiască mângăiere sufletului, sănătate trupească și sufletească și toate cele bune, pentru acest gest nobil și desinteresat.

Comitetul parohial mulțumește tuturor acelorora, cari cu obolul lor au contribuit, benevol, la cumpărarea clopotului mare, completându-se prin aceasta ansamblul clopotelor S. Biserici și disparând una din grijile mari ale parohiei. În special remarcă vrednicia d-lui Gheorge Cocoș din Timisoara, pentru dărnicia sa și a d-lui Ioan Cioloci șef de post de Jandarmi din loc, atât pentru suma dăruită, cât și pentru însuflețirea și sprîjinul cu care a susținut colecta întreprinsă.

Sânt Andrei la 8 Aug. 1926

Pentru comitetul par,
Pavel Jarma, paroh preș.

Școala Profesională de Fete Gr. I lu din Arad aduce la cunoștință celor interesați că pentru anul școlar 1926-27 are vacante 5 burse pentru care se va ține examen la 15 Septembrie a. c.

Personale. P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, a plecat pentru câteva zile, la „Stâna de Vale” ca să se recreeze. Va veni cam prin 23—24 l. c. ca apoi în luna Septembrie să înceapă firul vizitațiilor canonice.

Protopop nou. La sărbătoarea Adormirii Născătoarei de Dumnezeu, profesorul dela Institutul nostru teologic Dr. Nicolae Popovici, a fost avansat la demnitatea de protopop. Actul hiotesirei a fost săvârșit de P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, în cursul sf. liturgii, pontificată cu mare asistență de preoți la sf. Mănăstire H-Bodrog.

Felicităm sincer pe noul protopop, care este un preot cu carte și inspirat de duhul blândetei.

† **Dr. Eugen Costina.** În 8 August l. c. a fost înmormântat cu mare jale, în cimitirul din Arad simpaticul avocat Dr. Eugen Costina, unul dintre cei mai vajnici apărători ai neamului nostru, în vremurile de opresiune ungurească. În mai multe cicluri a fost deputat sinodal în eparhia noastră și lua parte activă la lucrările de interes bis. Om manierat, și iubit de toată lumea, avocatul Dr. Eugen Costina ne-a părăsit când era la apogeul vîștii sale pământești, la etetea abia de 40 de ani. Până acum vre-o 4 luni eram obicinuiți să întâlnim pe corso și pe aleele de pleumblare a orașului nostru, figura elegantă și sveltă a lui Dr. Eugen Costina. De atunci a fost doborât de-o boală grea, care nu dă răgaz de însănătoșare, și care după grele suferinți l'a repus.

Defunctul a fost fiul fostului nostru preot în Iosăș Gseorghe Costina decedat înainte cu câțiva ani. Nu de mult a pierdut și pe mama sa bună, prototipul preotesel curate și cu frica lui Dumnezeu.

S-a căsătorit acm 5 ani, și din această căsătorie rămâne orfană de tată o fetiță de 3 ani. Afară de

soția și fica îndurerate, îl deplâng multe rude între cari două surori, soțiile preoților: Florea din Iosăș și Vujdea din Acuia.

Dumnezeu să-l așeze între cei drepti; iar fetiței orfane să-i poarte de grije.

BIBLIOGRAFIE.

Biblioteca „Gânduri Creștinești” No. 1 de protosincelul *Poliearp Morușca* Ingumenul sf. Mănăstiri H-Bodrog.

În editura sf. Mănăstiri H-Bodrog a apărut cărticica de mai sus, eșită din peana iscusită a vrednicului stareț, părintele arhimandrit Morușca, care muncește cu mult zor, ca să ridice prestigiul și puterea de viață a instituției sfinte pe care o conduce așa de bine.

Menirea acestei cărticele ne-o indică autorul în prefață, unde într-o limbă plastică și elegantă ne spune: „Pe cât de frumoasă, binefăcătoare și bineplăcută lui Dumnezeu poate fi viața mănăstirească, după cerințele și lipsurile vremurilor de acum, mi se pare că sfintele așezăminte de evlavie și rugăciune, trebuie să-și pună energiile morale și religioase în serviciul obștei și în afară de zidurile mănăstirești”.

Trebuie să se încadreze și să ia parte activă la lucrul misionar prin propagandă religioasă. Cu aceste gânduri curate și intenții bune, ca să contribuie la evanghelizarea poporului nostru pleacă în lume această cărticică. pe care o salutăm cu toată dragostea.

CONCURSE.

Nr. 2698—1926.

Prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea catedrei de Filosofie și de Literatura română la Institutul teologic ort. rom. din Arad, cu salariul de bază și accesoriile ce le va da Statul.

Cererile de concurs sunt a se înainta Consiliului eparhial ort. rom. din Arad în termen de 30 zile socotit dela prima publicare a concursului în organul oficial al eparhiei „Biserica și Școala”.

La cerere se va anexa următoarele documente:

1. Act de botez din matricula bisericească spre a dovedi că e de religiunea ort. română.
2. Diplomă de Doctor ori licență în filosofie.
3. Atestat de serviciu dela autoritatea imediat superioară pentru cazul, că concurentul a funcționat și până aici la vre-un institut de învățământ ori în altă calitate.
4. Eventualele dovezi despre activitatea literară și autobiografia pe scurt.

Arad, din ședința Consiliului eparhial ținută în 4 August 1926. *Cons. eparhial ort. ro. din Arad.*

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei Labașinț, (protopopiatul Lipovei) devenită vacantă prin decedarea parohului Atanase Suci, se publică concurs în conformitate cu rezoluțiunea consistorială No. 3345—1926, cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala”.

Emolumentele sunt:

1. Un intravilan parohial pe care se va muta edificiul școlii vechi, construindu-se în casă parohială.
2. Una sesiune parohială complectă.
3. Stolele legale.
4. Birul preotesc legal și anume una spene (15 lire) grâu și una porumb ori alt soul de bucaté de fie care număr de casă.
5. Eventuala întregire dela stat.

Din venitul parohial jumătate — până la 26 Iunie 1927 — cumpete văduvei preotese rămasă după decedatul preot, în senzul § 26 din Reg. pentru parohii, care va suporta toate sarcinile de Impozite după acest beneficiu.

Alesul e obligat a suporta toate dările după beneficiu său și a catehiza la școala primară din loc, și a predica în toată Duminica și sărbătoarea.

Parohia e de cl. III-a recurenții vor dovedi asemenea cvalificațiune.

Reflectanții își vor înainta recursese ajustate cu documentele recerute comitetului parohial ortodox rom. din Labașinț, la oficiul protopopesc ort. român din Lipova și se vor prezenta învri-o duminică ori sărbătoare în sf. biserică din Labașinț spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și oratorie, observând strict dispozițiunile §-lui 33 din Reg. pentru parohii.

Cei din alta dieceză au să poseadă permisiunea P. S. Sale D-lui Episcop diecezan de a putea recurge.

Labasint în ședința Comitetului parohial ortodox rom. ținută la 8 Aug. 1926. *Comitetul parohial.*

În conțelegere cu: *Fabriciu Manuila* protolereu.

—□— 2—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante: **Paulian** (Govoșdia) de cl. III-a se publică concurs cu termen de 30 zile.

Beneficiu din parohie:

1. Sesiia parohială întregită la 32 jugh.
2. Stole legale.
3. Casa parohială care stă sub edificare.
4. Întregire de salar dela stat.

Alesul e deobligat a predica și catehiza regulat și a plăti toate impozițiile după beneficiul său.

Parohia aparține tractului Buteni.

Reflectanții se vor prezenta la sf. biserică pentru oratorie și rituale. Reflectanții din alte dieceze pe lângă literile dimisionale vor anexa certificat despre învoirea Episcopului nostru de a putea candida la acest post.

Comitetul parohial.

În înțelegere cu: *F. Roxin*, protopresbiter.

—□— 2—3

Nr. 3396/1926.

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în organul oficial, „Biserica și Școala” pentru conferirea alor 7 burse de 8000 Lei din Fondul de burse al Episcopului Ioan I. Papp,

Aceste burse se vor acorda tinerilor născuți pe teritoriul eparhiei Aradului existente la anul 1903, cari având vocațiune pentru cariera preotească, vor urma studiile la vre-o facultate sau academie teologică din țară sau la Institutul teologic din Arad; iar după absolvare se vor aplica ca preoți ori în serviciul bisericesc pe teritoriul actual al eparhiei ort. rom. a Aradului.

Cererile de concurs se vor înainta Consiliului eparhial ort. rom. din Arad și vor fi instruite cu următoarele documente:

1. Act de botez din matricula botezaților eliberați în timpul recent.
2. Certificat de bacalaureat.
3. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial vizat și de protopopul respectiv.
4. Certificat medical.
5. Certificat despre starea materială și ocupațiunea părinților.

6. O declarație scrisă și subscrisă cu mâna proprie și iscălită și de părinți ori tutorii reflectanțului înaintea notarului și primarului comunal, prin care se obligă frecvența regulat cursurile teologice și după absolvarea lor a se aplica, ca preot pe teritoriul actual al eparhiei ort. rom. a Aradului și în caz contrar se obligă a restitui fondului întreaga bursă primită.

Arad, din șed. Consiliului eparhial ținută în 12 August 1926.

Consiliul eparhial ort. rom. al Aradului.

—□—

1—3

Concurs repetit.

Conform rezol. Veneratului Consiliu eparhial No. 2555/1996 pentru îndeplinirea parosiei I din **Beba-veche** rămasă vacantă în urm decedării preotului Dimitrie Blaga să scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala.”

Venitele împreunate cu aceasta parohie sunt:

1. Una sesiune parohială în extensrunea ei actuală de 40 jugh. cadastrale.
2. O grădină extravilană.
3. Pentru bir patrumii lei în numerar.
4. Stolele legale; și întregirea dela stat pentru care însă parohia nu la nici o răspundere.

Parosia este de cl. I. Dela recurenț se cere cvalificația amăsurat concluzului Sinodul eparhial No. 84/910.

Alesul preot este obligat ași plăti toate dările după beneficiul său a predica și a catehiza la școlile din comună, de locuință se va îngriji alesul preot. Reflectanții din alte dieceze numai cu învoirea P. S. Sale Domnului episcop diecezan pot concura.

Concurenții după ce vor dovedi protopopului tractual îndreptățirea și cvalificațiunea recerută pe lângă observația strictă a dispozițiunilor din §-ul 33 din reg. pentru parohii, să pot înfățișa în sf. biserică din Beba-veche, spre a cânta, oficiă, cuvântă precum și a face icunoștiință alegătorilor.

Rugările de concurse ajustate cu documentele necsare adresate comit. par. din Beba-vehe se vor înainta în termenul concursual protopopului ort. rom. din Comloșul Mare (jud. torontal).

Dat din ședința comitetului par. ort. rom. din Beba-veche la 20 noemvrie 1925.

Aurel Maghiar, Abog Gheorge,
președ. comit. par. not, comit. par.
în înțelegere cu: *Dr Ștefan Cioroianu*, protopop.

—□—

2—3

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala”

Redactor responsabil: **SIMION STANA** asesor consistorial
Censurat: **Prefectura Județului.**